दस्यवश्च तथान्योऽन्यं जघ्नुर्मूर्खा विचेतसः। हत्वा परस्परं नष्टाः कुमारं चाद्भुतं भुवि। २१६५
असम्भाव्यं गता घोरं नरकन्दुष्टकारिणः। तं दृष्ट्वा निहतं पुत्त्रं वरदत्तं महातपाः।
विललाप सुदुःखार्त्तो बहुधा करुणं नृपः। विलपन्तं निशम्याथ पुत्त्रशोकहतं नृपं।
प्रत्यदृश्यत देवर्षिर्नारदो नृपसन्निधौ। उवाच चैनं दुःखार्त्तं विलपन्तमचेतसं।
सृञ्जयं नारदोऽभ्येत्य तन्निबोध युधिष्ठिर। कामानामविदग्धस्त्वं सृञ्जयेह मरिष्यसि।
यस्य चैते वयङ्गेहे उषिता ब्रह्मवादिनः। आविक्षितं मरुत्तञ्च मृतं सृञ्जय शुश्रुम। २१७०
सम्वर्तं याजयामास स्पर्द्धया वै बृहस्पतेः। यस्मै राजर्षये प्रादाद्धनं स भगवान् प्रभुः।
हैमं हिमवतः पादं यियचोर्व्विविधैः सवैः। यस्य सेन्द्रामरगणा बृहस्पतिपुरोगमाः।
देवा विश्वसृजः सर्व्वे यजनान्ते समासते। यज्ञवाटस्य सौवर्णाः सर्व्वे चासन्परिच्छदाः।
यस्य सर्व्वं तदा ह्यन्नं मनोऽभिप्रायगं शुचि। कामतो बुभुजुर्व्विप्राः सर्व्वे चान्नार्थिनो द्विजाः।
पयोदधिघृतं चोद्भक्ष्यभोज्यञ्च शोभनं। यस्य यज्ञेषु सर्व्वेषु वासांस्याभरणानि च। २१७५
ईप्सितान्युपतिष्ठन्ते प्रहृष्टान्वेदपारगान्। मरुतः परिवेष्टारो मरुत्तस्याभवन् गृहे।
आविक्षितस्य राजर्षेर्व्विश्वेदेवाः सभासदः। यस्य वीर्य्यवतो राज्ञः सुतुष्ट्या शस्यसम्पदः।
हविर्भिस्तर्पिता येन सम्यक् तृप्तैर्द्दिवौकसः। ऋषीणाञ्च पितॄणाञ्च देवानां सुखजीविनां।
ब्रह्मचर्य्यश्रुतिमुखैः सर्व्वैर्दानैश्च सर्व्वदा। शयनासनयानानि स्वर्णराशीश्च दुस्त्यजा।
तत्सर्व्वममितं वित्तन्दत्तं विप्रेभ्य इच्छया। सोऽनुध्यातस्तु शक्रेण प्रजाः कृत्वा निरामयाः। २१८०
श्रद्दधानो जिताल्लोकान् गतः पुण्यदुहोऽक्षयान्। सप्रजः सनृपामात्यसदारापत्यबान्धवः।
यौवनेन सहस्राब्दं मरुत्तो राज्यमन्वशात्। स चेन्मनार सृञ्जय चतुर्भद्रतरस्त्वया।
पुत्त्रात्पुण्यतरस्तुभ्यं मा पुत्त्रमनुतप्यथाः। अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्वैत्येति व्याहरन्।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि अभिमन्युबधपर्व्वणि षोडशराजिके पञ्चपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५५ ॥
॥ नारद उवाच ॥ सुहोत्रं नाम राजानं मृतं सृञ्जय शुश्रुम। एकवीरमधृष्यन्तममरैरभिवीक्षितं।
यः प्राप्य राज्यं धर्म्मेण ऋत्विग्ब्रह्मपुरोहितान्। अपृच्छदात्मनः श्रेयः पृष्ट्वा तेषां मते स्थितः। २१८५
प्रजानां पालनं धर्म्मो दानमिज्या द्विषज्जयः। एतत्सुहोत्रो विज्ञाय धर्म्मेणेच्छन्नागमं।
धर्म्मेणाराधयत् देवान् बाणैः शत्रून् जयंस्तथा। सर्व्वाण्यपि च भूतानि स्वगुणैरप्यरञ्जयत्।
यो भुक्तेमां वसुमतीं म्लेच्छाटविकवर्ज्जितां। यस्मै ववर्ष पर्ज्जन्यो हिरण्यं परिवत्सरान्।
हैरण्यास्तत्र वाहिन्यः स्वैरिण्योह्यभवन् पुरा। ग्राहान् कर्कटकांश्चैव मत्स्यांश्च विविधान् बहून्।
कामान्वर्षति पर्जन्यो रूपाणि विविधानि च। सौवर्णान्यप्रमेयाणि वाप्यश्च क्रोशसम्मिताः। २१९०
सहस्रवामनान् कुब्जान् नक्रान् मकरकच्छपान्। सौवर्णान् विहितान् दृष्ट्वा ततोऽस्मयत वै तदा।
तत्सुवर्णमपर्य्यन्तं राजर्षिः कुरुजाङ्गले। ईजानो वितते जज्ञे ब्राह्मणेभ्यो ह्यमन्यत।
सोऽश्वमेधसहस्रेण राजसूयशतेन च। पुण्यैः क्षत्त्रियजैश्च प्रभूतवरदक्षिणैः।